

MIĘDZYNARODOWE SEMINARIUM

Yong Chun Bai He Quan

Stara Wieś - 2015r.

Na początku tego reportażu należy wyjaśnić, co oznacza termin i pojęcie *dojo* (道場). Otóż w języku japońskim jest to określenie, które przywołuje na myśl typowe sale do medytacji buddyjskiej zwanej zen (禪). Tego rodzaju *dojo* nosi też inną, tożsamą w znaczeniu nazwę, jaką jest *sodo* (僧堂), przeznaczone wyłącznie do celów kultu buddyjskiego. W bardziej powszechnym użyciu, zwłaszcza w kulturze krajów zachodnich *dojo* oznacza po prostu salę treningową do uprawiania ćwiczeń psychofizycznych, wprowadzających i doskonalących umiejętności walki. W tym znaczeniu jest to swoiste "miejsce drogi", gdzie kształtowane są po jednej stronie poprawne, systemowe nawyki samoobronne, a po drugiej poczucie dyscypliny, etyki i honoru ćwiczących. Przez praktyków sztuk walki, zwłaszcza japońskiego *budo* (武道) *dojo* obdarzone jest ogromnym szacunkiem i respektem. Dlatego też wyjaśnieniu tego pojęcia zostało poświęcone tych kilka zdań, które jak się nam wydaje mają niebagatelne znaczenie dla zebranych tu informacji.

Ponieważ osobom obserwującym to wydarzenie, a mowa o międzynarodowym seminarium Yong Chun Baihe Quan, którego i my byliśmy świadkami ukazał się świat nauczycieli i uczniów o wysokiej kulturze, dyscyplinie formalnej, głęboko skupionych na nauczaniu i jednocześnie uczeniu się. Związek pomiędzy ludźmi przebywającymi w *dojo*, a duchem *budo* samym w sobie przenikał to miejsce w każdym momencie naszej tam obecności.

"Stara Wieś" stanowi dziś polskie Centrum Japońskich Sportów i Sztuk Walki. Dla praktyków *karate* (空手) jest to najbardziej mistyczne miejsce; swoiste Alma Mater Studiorum, którego otwarcie w 2009 roku zbiegło się z 90 rocznicą nawiązania stosunków dyplomatycznych pomiędzy Polską i Japonią.

Wiele osób zadawało pytanie Włodzimierzowi Kwiecińskiemu, prezesowi Polskiego Związku Karate Tradycyjnego, dlaczego na miejsce rozwoju *karate* w Polsce wybrał właśnie Starą Wieś, usytuowaną 20 km od miasteczka Przedbórz, położonego na Wyżynie Przedborskiej w województwie łódzkim. Swoje stanowisko w tej sprawie opisał następująco: "Kiedy 13 lat temu po raz pierwszy przyjechałem tutaj i wszedłem na wzniesienie, na którym obecnie stoi hala treningowa, widok, który ukazał się moim oczom urzekł mnie do tego stopnia, że zakochałem się w tym miejscu. Poczulem silną pozytywną energię i już wiedziałem, że zbudujemy tutaj światowe centrum edukacyjne Budo."

Dojo "Stara Wieś" to w kraju najbardziej specjalistyczny, nowoczesny kompleks zabudowań treningowych i socjalnych wzniesionych w odległych, leśnych ostępach

na wzór dalekowschodnich klasztorów, samotni i miejsc odosobnienia. Adekwatny do treningu wszelkich sztuk i sportów walki (nie tylko japońskich), a to za sprawą dobrze wyposażonych sal treningowych, wyścielanych matami i połyskującym parkietem, o komfortowym zapleczu zapewniającym regenerację i odnowę biologiczną organizmu. To także najbliższe otoczenie, o odpowiednio ukształtowanym terenie, poprzecinanym ogrodowymi mostkami, zenistycznie ułożonymi kamieniami i zamykającą horyzont leśną okolicą.

Na kilka dni, między 4-8 lutego 2015 roku *dojo* to stało się międzynarodową areną wymiany technik walki i zdobywania nowych doświadczeń przez polskich uczniów i zawodników *karate* na płaszczyźnie tego, popularnego stylu walki w korelacji ze stylem białego żurawia *baihe quan* (白鹤拳), pochodzącym z południowo chińskiego miasta (obecnie również powiatu) o nazwie Yong Chun (永春).

Jak mieliśmy okazję się dowiedzieć, tegoroczne zimowe *gasshuku* (合宿) skoncentrowane było rutynowo na wspólnym podwyższaniu jakości wykonywanych technik i form walki: japońskich *kata* (型) i chińskich *taolu* (套路) oraz nabywaniu głębszych motywacji do praktyki technik walki obronnej w nadchodzącym czasie. Zakorzenie *gasshuku* w praktyce *karate* ma też swoje odniesienie do pewnych aspektów tradycji chińskiej, ściślej konfucjańskiej idei edukacji społecznej, która niesie za sobą wzmacnianie poczucia wspólnoty poprzez uczenie się od siebie nawzajem. Kluczowym czynnikiem sukcesu tej starej metody, zaadoptowanej dawno temu do celów treningowych sztuk walki nie jest tak bardzo osobisty talent ćwiczących, co właściwe ich nastawienie i szczerzy wysiłek.

Wieloletnie, przyjacielskie relacje jakimi darzą się mistrzowie Janusz Szymankiewicz i Włodzimierz Kwieciński, zaowocowały gościną chińskich trenerów stylu białego żurawia i przeprowadzeniem cyklu wykładów oraz zajęć praktycznych dla ponad 60 czarnych i brązowych pasów Polskiego Związku Karate Tradycyjnego.

Mistrzowie Zheng Xiaorong (郑晓嵘) i Chen Ronghuang (陈荣煌) wprowadzili ćwiczących w praktyczne arkania chińskiego boks, wskazując przy tym genezę, źródła i pierwowzór *karate*. To bardzo cenne doświadczenie spotkało się z ogromnym, pozytywnym odbiorem uczestników seminarium i jednocześnie samego *gasshuku*, wzbudzając zainteresowanie nieznanymi dotąd wątkami i aspektami tej pięknej historii przenikania się zwyczajów, kultury i sztuk walki pomiędzy może nie tyle narodami, co sąsiadującymi ze sobą społecznościami, podzielonymi granicą nierzadko wrogo nastawionych do siebie państw.

System Baihe Quan uprawiany jest w mieście Yong Chun w siedmiu różnych, niezależnych, ale współpracujących ze sobą związkach (szkołach) sztuk walki, tak zwanych *baihe wushu guan* (白鹤武术馆). Historia oraz powiązania pomiędzy nimi zostały szczegółowo opisane przez dr Janusza Szymankiewicza w artykule pt.: „Żuraw (Hok kuen) lub inaczej Biały Żuraw (Pak Hok kuen) z prowincji Fujian (Fukien).” Artykuł ten został udostępniony do wglądu uczestnikom seminarium poprzez zamieszczenie go na stronie internetowej Polskiego Związku Karate Tradycyjnego. Wraz z nim temat historii, powiązań, taktyki i techniki walki *karate* w konotacji ze stylem białego żurawia został omówiony przez autora w trzech cyklach paneli teoretycznych, połączonych z projekcją filmu dokumentalnego pt.: „Korzenie Karate.”

Materiał ten był emitowany i omawiany przez dr Janusza Szymankiewicza w sali multimedialnej ośrodka, oraz został poddany dyskusji. Wniósł on wiele nowych treści w dotychczasową wiedzę praktyków *karate*, stanowiąc wraz z wiedzą przekazaną przez chińskich mistrzów pewne uzupełnienie, ale i szersze postrzeżenie informacji stylowej.

Nieoceniona rola w trakcie wykładów, choć również wypowiedzi na poruszane podczas seminarium tematy, w tym także w przerwach między zajęciami i wykładami przypadła Łukaszowi Pieczonco z Europejskiego Stowarzyszenia Ving Tsun z Warszawy. Dzięki znajomości języka chińskiego mógł on bezbłędnie tłumaczyć i przekazywać wszystkie wypowiedzi z języka chińskiego na język polski i odwrotnie. W ten sposób uczestnicy seminarium zdobywali pełen pogląd na całokształt przygotowanych wiadomości teoretycznych i praktycznych wraz z profesjonalnym komentarzem i możliwością dyskursu.

Dzięki uprzejmości dr Janusza Szymankiewicza całość materiału seminaryjnego oraz dodatkowo za jego zgodą przeprowadzony wywiad z mistrzem Zheng Xiaorong w zakresie stylu białego żurawia znalazły także swoje miejsce w archiwach Polskiego Kongresu Yongchun Kungfu w Gdańsku, na jego internetowym portalu.

Ze strony dr Janusza Szymankiewicza spotkaliśmy się, zresztą nie pierwszy już raz, z bardzo serdecznym i przyjacielskim przyjęciem. Mistrz zadbał o to, aby wszystkie nasze plany i założenia co do udokumentowania tego interesującego nas wydarzenia zostały wyczerpująco zrealizowane.

Z dużym otwarciem spotkaliśmy się również ze strony mistrza Włodzimierza Kwiecińskiego, który udostępnił nam wszystkie, niezbędne obiekty Dojo „Stara Wieś”, pomocne w zebraniu materiału fotograficznego, którego część prezentujemy w tym, skromnym reportażu.

WYKAZ FORM STYLU

YONG CHUN BAI HE QUAN

Str. 5

- 1) 三戰 (Sān zhàn)
- 2) 十三太寶 (Shí sān tài bǎo)
- 3) 穿心中 (Chuān xīnzhōng)
- 4) 美女梳妝 (Měi nǚ shū zhuāng)
- 5) 大千字打 (Dà qiān zì dǎ)
- 6) 螳螂照日 (Táng láng zhào rì)
- 7) 猛虎擒豬 (Měng hǔ qín zhū)
- 8) 白鶴八分 (Bái hè bā fēn)
- 9) 白鶴展翅 (Bái hè zhǎn chì)
- 10) 白鶴扇胛 (Bái hè shàn jiǎ)
- 11) 吹風掃地 (Chuī fēng sǎo dì)
- 12) 利刀削竹 (Lì dāo xiāo zhú)
- 13) 鴨子盪水 (Yā zǐ cuān shuǐ)
- 14) 十七敗甲 (Shí qī bài jiǎ)
- 15) 鐵牛入石 (Tiě niú rù shí)
- 16) 四大沉中 (Sì dà chén zhōng)
- 17) 小四門 (Xiǎo sì mén)
- 18) 大四門 (Dà sì mén)
- 19) 白鶴雜技 (Bái hè zá jì)
- 20) 鶴翅中 (Hè chì zhōng)
- 21) 短套 (Duǎn tào)
- 22) 鶴爪中 (Hè zhǎo zhōng)
- 23) 鶴頭中 (Hè tóu zhōng)
- 24) 魁星點斗 (Kuí xīng diǎn dòu)
- 25) 長套雙刀 (Zhǎng tào shuāng dāo)
- 26) 鐵鈸 (Tiě bǎ)
- 27) 白鶴棍 (Bái hè gùn)
- 28) 小千字打 (Xiǎo qiān zì dǎ)

(传衍世系表)

白鹤祖

1.方七娘

↓

2.曾四

↓

3.郑礼

↓

4.郑宠

↓

5.郑应樽

↓

6.郑长構、郑樵

↓

7.郑宗泌

↓

8.郑世初、郑世颌、郑智明、郑凉

↓

9.郑亚乐、郑永置、郑别、郑信秘

↓

10.郑文修、郑应增、郑棍、郑联甲

郑永置

郑信秘

↓

↓

郑文修、郑应增

郑联甲

10.郑文修、郑应增、郑棍、郑联甲

↓

11.郑其川、郑启双

永春白鹤拳
賜翔研究会

郑文修、郑应增

郑联甲、郑文修、郑棍

郑其川

郑启双

11. 郑其川、郑启双

12. 郑晓嵘、郑东勇、郑少海、郑跃民、蔡竞选

郑其川、郑启双

郑启双

郑晓嵘

郑晓嵘、郑东勇、郑少海、郑跃民、蔡竞选

12. 郑晓嵘、郑东勇、郑少海、郑跃民、蔡竞选

13. 郑永堤、陈东建、宋晓斌、陈荣煌、陈永鑫、王清海、郑烟皇、姚鸿跃、林金龙、胡桂花、郑国枝、黄超、吴世兴、邱悦涵、郑凯桑、陈旭锋、郑欣悦

郑晓嵘

郑永堤、陈东建、宋晓斌、**陈荣煌**、陈永鑫、王清海、郑烟皇、姚鸿跃、林金龙、胡桂花、郑国枝、黄超、吴世兴、邱悦涵、郑凯桑、陈旭锋、郑欣悦

Osoby zainteresowane pogłębieniem informacji na temat stylu Yong Chun Baihe Quan, lub jego nauką na terenie Polski, w tym poprzez udział w seminariach pod kierunkiem trenerów chińskich, mogą to uczynić za pośrednictwem Europejskiego Stowarzyszenia Ving Tsun z Warszawy, reprezentowanego przez sikung dr Janusza Szymankiewicza.

Wykaz materiałów powiązanych z reportażem:

- 1) Infonet nr 32/2015
- 2) Wywiad z mistrzem Zheng Xiaorong
- 3) Artykuł Janusza Szymankiewicza pt.: „Żuraw (Hok kuen) lub inaczej Biały Żuraw (Pak Hok kuen) z prowincji Fujian (Fukien).”

Tekst: Sławomir Oleszek

Zdjęcia: Sławomir Oleszek, Leszek Hus

Zdjęcie na okładce oraz kaligrafia na stronie nr 6: <http://www.ycbhq.cn>

Stara Wieś, 2015r.

Portal Dydaktyczno–Naukowy Polskiego Kongresu Yongchun Kungfu
www.yongchunquan.eu